

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 156

гр. *****, 05.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – *****, II СЪСТАВ, в закрито заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян

Членове: Анета Н. Братанова
Дарина Ст. Маркова

като разглежда докладваното от Дарина Ст. Маркова Въззивно търговско дело № 20243001000111 по описа за 2024 година

И за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е въззивно, образувано по жалба на ЗД „Бул Инс“ АД, със седалище гр.София срещу решение № 305 от 05.07.2023г., постановено по търг.дело № 230/22г. по описа на Окръжен съд – *****, в частите му, с които застрахователното дружество е осъдено да заплати на Е. А. С. и С. С. С. и двамата от гр. ***** обезщетение за неимуществени вреди вследствие смъртта С.С.С., съответно съпруг и баща, починал при ПТП от *****, осъществило се на територията на Република *****, с участието на микробус „*****, модел „*****, с рег. № *****, в който се е возил С. С., застрахован при дружеството застраховател, на основание чл.432 ал.1 от КЗ за разликата над 50 000лв. до присъдените на всеки от двамата по 200 000лв., ведно със законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението, както и в частите му, с които е застрахователят е осъден да заплати обезщетение за забава за периода 06.02.2022 г. до 15.04.2022 г., на основание чл.86 ал.1 от ЗЗД във вр. чл.497 ал.1 от КЗ за разликата над 958.33лв. до присъдените на всеки от тях 3 833лв.

Излага че правилно от съда е прието за приложимо българското материално право.

Оспорва определения от съда размер на обезщетение за неимуществени вреди – по 200 000лв. за всеки от ищите, като твърди че същото е

прекомерно завишено и не отговоря на закона, на критериите, посочени в ППВС № 4/68г., на икономическата конюнктура в страната и на практиката на касационния съд за сходни вреди. Твърди че е налице противоречие между даденото от първоинстанционния съд разрешение по приложението на чл.52 от ЗЗД и критериите, които следва да се съблюдават при определяне на обезщетението, посочени в постановление № 4/68г. на Пленума на ВС и доразвити в практиката на касационната инстанция. Твърди неправилно приложение на критериите за справедливост, уредени в чл.52 от ЗЗД при определяне на размера на обезщетението за неимуществени вреди. Твърди че при определянето на размера съдът не се е съобразил с възрастта на починалия, общественото му положение и отношенията между него и близките му. Сочи че разгледани поотделно и в съвкупност критериите, определени от ВС водят до извода, че обезщетението следва да е около и под средните стойности на обезщетенията за подобни вреди. Твърди че съдът не е направил анализ на свидетелските показания и на другите доказателства, в това число и на СПЕ, но е приел, че ищците са провели пълно доказване на главния факт. По отношение на приетата от съда и кредитирана СПЕ твърди че изводите на вещото лице се основават само и единствено на твърдяната на заинтересованата страна, поради което и оспорва приетата експертиза като необективна, преповтаряща субективните оценки на ищците.

Оспорва извода на съда, че възраженията за съпричиняване са недоказани. Поддържа направените възражения за съпричиняване поради непоставен обезопасителен колан и поради знание на пострадалия, че виновният водач, управлявал автомобила, е бил неспособен. Оспорва извода на съда, на база приетото заключение, че получените травматични увреждания неизбежно биха настъпили и при поставен обезопасителен колан с оглед установения механизъм на ПТП. Твърди че анализ на механизма и травмите на водача, не е правен и отговор на въпроса защо при равни условия на въздействие върху пътника на предна дясна седалка и водача, травмите на двамата са различни. Твърди също така, че починалият наследодател, като пътник е имал възможност да узнае, че се качва в автомобил, управляван от неспособен водач и така се поставя в превишен спрямо нормалния риск. Твърди че поведение на пострадалия, с което се поставя в превишен риск, се явява в пряка връзка с настъпилата вреда и следва да се приложи разпоредбата на чл.51 ал.2 от ЗЗ. Твърди че възраженията му за

съпричиняване са доказани и определеното обезщетение следва да бъде намалено тъй като пострадалият е допринесъл за тяхното настъпване.

Моли съда да отмени решението в обжалваните от него осъдителни части и да постанови друго, с което исковите претенции за разликите над 50 000лв. – обезщетение за неимуществени вреди и над 958.33лв. – обезщетение за забава до завеждане на исковата молба в съда да бъдат отхвърлени. Претендира направените по делото разноски.

В срока по чл.263 ал.1 от ГПК е депозиран отговор от насрещните страни Е. А. С. и С. С. С., и двамата от гр.*****, в който се изразява становище за неоснователност на подадената жалба от застрахователя. Моли съда да потвърди решението в обжалваните от него осъдителни части.

Няма оплаквания в жалбата за допуснати от първоинстанционния съд процесуални нарушения, които следва да бъдат отстранени от въззивния съд.

Няма искания за събиране на нови доказателства.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА съдебно заседание на 14.05.2024г. от 13.30 часа, за която дата и час да се призоват страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____